PESACH TEACHINGS, EXPERIENCING THE PARADOX OF G-D

Briget

I feel like the whole earth should be trembling for the fear of Hashem right now. I don't know what else to say!

Psalm 96, Friday night Kabbalat Shabbat

הוֹד־וְהָדָר לְפָנֵיו עִז ׁוְתִפְּאֶ־ׁרֶת בְּמִקְדָּשְׁוֹ:

Glory and majesty are before Him; strength and splendor are in His temple.

ָהָבָוּ לֵיהוָה מִשָּׁפְּחַוֹת עַמֶּים הָבְוּ לֵיהוָ־ה כָּבְוֹד וְעִז:

Ascribe to the LORD, O families of the peoples, ascribe to the LORD glory and strength.

ָהָבַוּ לַיהוָה כְּבַּוֹד שְׁמֵוֹ שְׂאוּ־מִׁנְחָ ה וּבֹּאוּ לְחַצְרוֹתָיו:

Ascribe to the LORD the glory of His name, bring tribute and enter His courts.

ָהִשְּׁתַּחֲווּ לֵיהוָה בְּהַדְרַת־קֶּדֶשׁ חֵילוּ מִׁפָּנָ ֹיו כָּל־הָאָרֶץ:

Bow down to the LORD majestic in holiness; tremble in His presence, all the earth!

ָאִמְרָוּ בַגּוֹּיִם וֹ יְהֹּוָה מָלָ ֹרְ אַף־תִּכַּוֹן תֻּבֵל בַּל־תִּמְוֹט יָדִין עַׁמִּ־ים בְּמֵישָׁרִים:

Declare among the nations, "The LORD is king!" the world stands firm; it cannot be shaken; He judges the peoples with equity.

יִשְׂמְחַוּ הֻשָּׁמִיִם וְתָגֵל הָאֶרֶץ יְרְעַם הַּיָּ־ם וּמְלֹאְוֹ:

Let the heavens rejoice and the earth exult; let the sea and all within it thunder,

ָיַעֲלַז שָּׂדַי וְכָל־אֲשֶׁר־בָּוֹ אֶז ׁ יְרַנְּנ־וּ כָּל־עֲצִי־יְעַר:

the fields and everything in them exult; then shall all the trees of the forest shout for joy

ָלִפָּנִי יְהֹוָה וּ כִּי בָ־א כִּי בָא ֹּלִשָּׁפֶּט הָֿאָרֶץ יִשָּׁפְּט־תֵּבֶל בְּצֶדֶק ׁוְעַמִּ־ים בֶּאֱמוּנַתְוֹ:

at the presence of the LORD, for He is coming, for He is coming to rule the earth; He will rule the world justly, and its peoples in faithfulness.

Intro to Maggid, Ha lachma anya

ָהָא לַחְמָא עַנְיָא דִּי אֲכָלוּ אַבְהָתָנָא בְאַרְעָא דְמִצְרָיִם. כָּל דִכְפִין יֵיתֵי וְיֵיכֹל, כָּל דִצְרִיךְ יֵיתֵי וִיִּפְסַח. הָשַּׁתַּא הָכַא, לְשַׁנָה הַבָּאָה בִּאַרִעַא דִיִשְׂרָאֵל. הָשַּׁתַּא עַבְדֵי, לְשַׁנָה הַבָּאָה בִּנֵי חוֹרִין.

This is the bread of destitution that our ancestors ate in the land of Egypt. Anyone who is famished should come and eat, anyone who is in need should come and partake of the Pesach sacrifice. Now we are here, next year we will be in the land of Israel; this year we are slaves, next year we will be free people.

_ מַה נִּשְׁתַּנָּה הַלַּיְלָה הַזֶּה מִכָּל הַלֵּילוֹת? שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין חָמֵץ וּמַצָּה, הַלַּיְלָה הַזֶּה הַכָּל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שְׁאָר יְרָקוֹת – הַלַּיְלָה הַזֶּה (כַּלּוֹ) מָרוֹר. שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שְׁאָר יְרָקוֹת – הַלַּיְלָה הַזֶּה שְׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין בֵּין אֵנוּ מַטְבִּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין בֵּין אֵנוּ מַטְבִּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין בֵּין ...
יוֹשִׁבִין וּבֵין מִסְבִּין – הַלַּיְלָה הַזֵּה כַּלָּנוּ מִסְבִּין.

What differentiates this night from all [other] nights? On all [other] nights we eat *chamets* and matsa; this night, only matsa? On all [other] nights we eat other vegetables; tonight (only) *marror*. On all [other] nights, we don't dip [our food], even one time; tonight [we dip it] twice. On [all] other nights, we eat either sitting or reclining; tonight we all recline.

What is strange about this night?

Vehi sheamda, Melech ozer, umoshia umagen, G-d who helps, saves and protects וְהִיא שֶׁעָמְדָה לַאֲבּוֹתֵינוּ וְלָנוּ. שֶׁלֹא אֶחָד בִּלְבָד עָמַד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ, אֶלָּא שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלוֹתֵנוּ, וְהַקְדוֹשׁ בָּרוּך הוּא מַצִּילֵנוּ מִיָּדָם.

And it is this that has stood for our ancestors and for us; since it is not [only] one [person or nation] that has stood [against] us to destroy us, but rather in each generation, they stand [against] us to destroy us, but the Holy One, blessed be He, rescues us from their hand.

The Egyptians may have experienced the awe of G-d What did we experience?

וּבְמוֹרָא גָּדֹל. זוֹ גִּלּוּי שְׁכִינָה. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמֵר, אוֹ הֲנִסָּה אֱלֹהִים לָבוֹא לָקַחַת לוֹ גּוֹי מִקֶּרֶב גּוֹי בְּמַסֹּת בְּאֹתֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה וּבְיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָאִים גְּדוֹלִים כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה לָכֶם ה' אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךְ.

"And with great awe" - this [refers to the revelation of] the Divine Presence, as it is stated (Deuteronomy 4:34), "Or did God try to take for Himself a nation from within a nation with enigmas, with signs and with wonders and with war and with a strong hand and with an outstretched forearm and with great and awesome acts, like all that the Lord, your God, did for you in Egypt in front of your eyes?"

Rabbi Baruch Epstein, Baruch Sheamar

How did they derive this? It is a midrashic tool to read it as not morah gadol but mareh gadol, or ohr gadol.

Zohar

The main yira, awe is not from punishment but the awesomeness of his elevated status, romemut.

Kimcha Divshona, Ritva

אעפ"י שהיתה מצרים מלאה גלולים וטנופים אעפ"י כן נראה להם לקיים מה שנאמ' ליעקב ואנכי אעלך גם עלה. ונגלה עליהם ב' פעמים א' במצרים ביום ר"ח ניסן שנ' וידבר ה' אל משה ואהרן בארץ מצרים לאמר החדש הזה לכם. ובלילה בשעת הגאולה.

וכמו כן ראוהו על הים. כמו שאמ' ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי. והרואה שכינה נרתע ונבהל וזהו מורא.

Moshe heard from G-d in Egypt and as they left and at the sea they saw what even The prophet Ezekiel never saw.

Maaseh Nissim

It is learned from the word To their eyes, it was a revelation.

Notice a key word in Rabban Gamliel's statement

מַצָּה זוֹ שֶׁאָנוֹ אוֹכְלִים, עַל שׁוּם מַה? עַל שׁוּם שֶׁלֹא הִסְפִּיק בְּצֵקָם שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ לְהַחֲמִיץ עד שֶׁנְּגְלָה עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וּגְאָלָם, שֶׁנָּאֱמֵר: וַיֹּאפוּ אֶת־הַבְּצֵק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֻגֹת מַצּוֹת, כִּי לֹא חָמֵץ, כִּי גֹרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לְהִתְמַהְמֵהַ, וְגַם צֵּדָה לֹא עֲשׂוּ לְהֶם.

This matsa that we are eating, for the sake of what [is it]? For the sake [to commemorate] that our ancestors' dough was not yet able to rise, before the King of the kings of kings, the Holy One, blessed be He, revealed [Himself] to them and redeemed them, as it is stated (Exodus 12:39); "And they baked the dough which they brought out of Egypt into matsa cakes, since it did not rise; because they were expelled from Egypt, and could not tarry, neither had they made for themselves provisions."

Rabbi Elyahu ben Harush, 19th cent. Morocco

צריכין אנו להבין אימת היה ההגלות הזה שנגלה עליהם. אם הוא בשעת מכת בכורות דכתיב ועברתי בארץ מצרים איך יאמר עליו וגאלם מיד הרי ההגלות ההוא היה בחצי הלילה והם לא יצאו עד נכון היום ואין זה מיד ואף אם נאמר כמ"ש ז"ל ע"פ הוציאך ה' אלהיך ממצרים לילה שמשעה שניתן להם רשות ליצא מיקרי יציאה. מ"מ איך יתכן לו'

שלא הספיק להחמיץ מעת שנגלה דהיינו מחצית הלילה עד אור היום שיצאו והוציאוהו שלא הספיק להחמיץ מעת שנגלה דהיינו מחצית הלילה עד אור היום שיצאו והוציאוהו:

לכ"ב דההגלות הזה היה ביום בשעת יציאתם ותכף נגאלו ולפי שהיו סבורים שיהיה להם שהות כשיאיר היום להכין להם צדה ואחר כן יצאו לכך לא לשו עיסתם בלילה מחצית הלילה ואילך. או לפי שהיו טרודים אז בשאלת כלי כסף וכלי זהב ושמלות. ולכן לא לשו עיסתם עד אור הבקר ותכף ללישתם גורשו ממצרים וגו' ולא הספיק להחמיץ עד שנגלה עליהם וגאלם. ומה שנגלה עליהם אז בשעת יציאה איפשר שלמד כן מדכתיב ואנכי אעלך גם עלה. או מדכתיב או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי וגו' ככל אשר עשה ה' במצרים לעיניך ומשמע דבשעת עליה ממש ובשעת לקיחה גוי וגו' ככל אשר עשה ה' במצרים לעיניך ומשמע דבשעת עליה ממש ובשעת לקיחה ונגלה עליהם

When was this giluy, revelation? It must have been when they went out.

A different kind of revelation

רַבִּי אֶלִיעָזַר אוֹמֵר: מִנַּיִן שֶׁכָּל־מַכָּה וּמַכָּה שֶׁהֵבִיא הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עֵל הַמִּצְרִים בְּמִצְרַיִם הָיְתָה שֶׁל אַרְבַּע מַכּוֹת? שֶׁנֶּאֱמֵר: יְשַׁלַח־בָּם חֲרוֹן אַכּּוֹ, עֶבְרָה וָזַעַם וְצָרָה מִשְׁלַחַת מַלְאֲכֵי רָעִים. עֶבְרָה – אַחַת, וָזַעַם – שְׁתִּים, וְצָרָה – שָׁלשׁ, מִשְׁלַחַת מַלְאֲכֵי רָעִים – אַרְבַּע. אֱמוֹר מֵעַתָּה: בְּמִצְרַיִם לָקוּ אַרְבָּעִים מַכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ מָאתִים מַכּּוֹת

Rabbi Eliezer says, "From where [can you derive] that every plague that the Holy One, blessed be He, brought upon the Egyptians in Egypt was [composed] of four plagues? As it is stated (Psalms 78:49): 'He sent upon them the fierceness of His anger, wrath, and fury, and trouble, a sending of messengers of evil.' 'Wrath' [corresponds to] one; 'and fury' [brings it to] two; 'and trouble' [brings it to] three; 'a sending of messengers of evil' [brings it to] four. You can say from here that in Egypt, they were struck with forty plagues and at the Sea, they were struck with two hundred plagues."

"אנכי ה' אלהיך", למה נאמר?

לפי שנגלה על הים כגבור עושה מלחמות, שנאמר (שמות טו ג) "ה' איש מלחמה", נגלה על הר סיני כזקן מלא רחמים שנאמר (שמות כד י) "ויראו את אלהי ישראל", וכשנגאלו מה הוא אומר (שם)? - "וכעצם השמים", ואומר (דניאל ז ט) "חזה הוית עד די כרסוון רמיו" ואומר (דניאל ז י) "נהר דינור נגד ונפק מן קדמוהי" וגו', שלא יתן פתחון פה לאומות העולם, לומר שתי רשויות הן, אלא: "אנכי ה' אלהיך": אני על הים - אני על היבשה. אני לשעבר - אני לעתיד לבא. אני לעולם הזה - אני לעולם הבא!

שנא' (דברים לב לט) "ראו עתה כי אני אני הוא", (ישעיה מו ד) "עד זקנה אני הוא", (ישעיה מד ו) "כה אמר ה' מלך ישראל וגואלו ה' צבאות אני ראשון ואני אחרון", ואומר (ישעיה מא ד) "מי פעל ועשה קורא הדורות מראש אני ה' אני ראשון וגו".

"I am the L rd your G d who took you out of the land of Egypt." What is the intent of this? Because He appeared at the Red Sea as a hero waging war, viz. (Exodus 15:3) "The L rd is a Man of war," and at Mount Sinai, as an elder full of mercy, so as not to provide an opening for the nations of the world to say that there are two Deities, (He said) "I am the L rd your G d." It was I at the Red Sea, and it is I on the dry land. It was I in the past and it will be I in time to come. I in this world and I in the world to come. As it is written (Devarim 32:29) "See, now, that I, I am He," (Isaiah 46:4) "And until you grow old, it is I," (Ibid. 44:6) "Thus said the L rd, the King of Israel, and its Redeemer, the L rd of hosts: I am first and I am last," and (Ibid. 41:4) "Who wrought and did, the caller of the generations from the beginning? I, the L rd, am first, and with the last it will be I." R. Nathan says: This is the retort to those heretics who would contend that there are two Deities. When the Holy One Blessed be He stood (at Mount Sinai) and said "I am the L rd your G d," who stood up and contended with Him?

Midrash Sechel Tov Beshalach

ה' איש מלחמה, למה נאמר לפי שנגלה על הים כגיבור איש מלחמה, ובסיני נגלה כזקן מלא רחמים, שנא' ויראו את אלהי ישראל וגו' (שמות כד י), וכתיב לבושיו כתלג חיור ושער רישה כעמר (נקי) [נקא] (דניאל ז ט), ושלא ליתן פתחון פה לאומות העולם לומר שיש שתי רשויות, אלא ה' איש מלחמה ה' שמו, הוא שנלחם במצרים ועל הים, הוא שמו לשעבר, הוא שמו לעתיד לבא, הוא בעולם הזה, הוא לעולם הבא, שנא' ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי (דברים לב לט), ואומר אני ה' ראשון ואת אחרונים אני הוא (ישעי' מא ד), מלך בשר ודם כשהוא עומד במלחמה אינו יכול לזון את חיילותיו ולא לספק להן אפסניות, אבל הקב"ה היה נלחם במצרים ומספק מים ומגדנים לישראל מתוך הים, שנא' לגוזר ים סוף לגזרים (תהלים קלו יג), נותן לחם לכל בשר (שם שם כה):

Hashem is a man of war, Hashem is His name. He is the one who fought in Egypt and on the sea, and that is his name in the past, and that is his name in the future.. An earthly king cannot stand in battle and also feed his troops.. But the Holy One blessed be He fights in Egypt and provides water and delicacies for Israel from the sea (the walls of the ocean) as it says, To the One who cuts the sea in pieces.. He provides bread for all flesh...

Rambam, Mishneh Torah, Yesodei Hatorah 2, 2

וְהֵיאַךְ הִיא הַדֶּרֶךְ לְאַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ. בְּשָׁעָה שֶׁיִּתְבּוֹנֵן הָאָדָם בְּמַעֲשִׁיו וּבְרוּאִיו הַנִּפְלָאִים הַגְּדוֹלִים וְיִרְאָה מֵהֶן חָכְמָתוֹ שֶׁאֵין לָהּ עֵרֶךְ וְלֹא קֵץ מִיָּד הוּא אוֹהֵב וּמְשַׁבֵּח וּמְפָּאֵר וּמְתְאַנֶּה תַּאֲנָה גְּדוֹלָה לֵידֵע הַשֵּׁם הַגָּדוֹל. כְּמוֹ שֶׁאָמַר דָּוִד (תהילים מב ג) "צָמְאָה נַפְשִׁי לִמְלְהִים לְאֵל חִי". וּכְשֶׁמְחַשֵּׁב בַּדְּבָרִים הָאֵלוּ עַצְמָן מִיָּד הוּא נִרְתָּע לַאֲחוֹרִיו וִיפַחֵד וְיוֹדֵע שָׁהוּא בְּרִיָּה קְטַבָּה שְׁפָלָה עוֹמֶדֶת בְּדַעַת קַלָּה מְעוּטָה לִפְנֵי תְּמִים דֵּעוֹת. כְּמוֹ שֶׁאָמֵר דְּוֹד (תהילים ח ד) "כִּי אֶרְאֶה שָׁמֶיךְ מַעֲעֵשׁי אֶצְבְּעֹתֶיךָ" (תהילים ח ה) "מָה אֱנוֹשׁ כִּי תִּבְּאֵר בְּלָלִים גְּדוֹלִים מִמַּעֲשֵׂה רִבּוֹן הָעוֹלָמִים כְּדֵי

שָּׁמִּתוֹ לָּמֵבִין לָאֱהֹב אֶת הַשֵּׁם. כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמִים בְּעִנְיַן אַהֲבָה שֶׁמִּתוֹךְ כָּךְ אַתְּה מַכִּיר אֵת מִי שֶׁאָמֵר וִהְיָה הָעוֹלָם:

But how may one discover the way to love and fear Him? When man will reflect concerning His works, and His great and wonderful creatures, 1But he must make thorough study. C. and will behold through them His wonderful, matchless and infinite wisdom, he will spontaneously be filled with love, praise and exaltation and become possessed of a great longing to know the Great Name, even as David said: "My soul thirsts for God, for the living God," (Ps. 42,2); and when he will think of all these matters, 2 Sifre, Deut. 6.5; Shabbat, 30–31. G. he will be taken aback in a moment and stricken with awe, and realize that he is an infinitesimal creature, humble and dark, standing with an insignificant and slight knowledge in the presence of the All Wise, as David said: "For when I see Thy heavens, the wonderful works of Thy fingers, of what use is man that Thou mayest remember him?" (Ibid. 8,4). And, in harmony with these matters, I elucidate great, general principles of the works of the Lord of the universe, so that they might serve as an opening for one who understands by which to love the Name, as some sages said on the subject of love: "Out of it thou wilt recognize the One who spoke, and the universe was called into existence."

A meditative trick from R. Nachman of Breslav (from Michael Burnham)

Think of a moment of awe. Think of a moment when you were happy. Think of a moment when you were loved. Go back and forth.